

Forslag

til

Lov om svangerskabsafbrydelse.

Fremsat den 30. november 1972 af *justitsministeren*.

Kapitel 1.

Betingelser.

§ 1. En kvinde, som har bopæl her i landet, har ret til at få sit svangerskab afbrudt, hvis indgrebet kan foretages inden udløbet af 12. svangerskabsuge.

§ 2. Selv om 12. svangerskabsuge er udløbet, kan en kvinde uden særlig tilladelse få sit svangerskab afbrudt, hvis indgrebet er nødvendigt for at afværge fare for hendes liv eller for en alvorlig forringelse af hendes legemlige eller sjælelige helbred, og denne fare er udelukkende eller ganske overvejende lægeligt begrundet.

§ 3. Er 12. svangerskabsuge udløbet, kan en kvinde, som har bopæl her i landet, få tilladelse til svangerskabsafbrydelse, hvis:

- 1) svangerskabet, fødslen eller omsorgen for barnet medfører fare for forringelse af kvindens helbred på grund af foreliggende eller truende legemlig eller sjælelig sygdom eller svækkelsestilstand eller som følge af hendes øvrige livsforhold,
 - 2) graviditeten skyldes omstændigheder som nævnt i borgerlig straffelovs § 210 eller §§ 216-224,
 - 3) der er fare for, at barnet på grund af arvelige anlæg eller beskædigelse eller sygdom i fostertilstanden vil få en alvorlig legemlig eller sjælelig lidelse,
 - 4) kvinden på grund af legemlig eller sjælelig lidelse eller svag begavelse ikke formår at drage omsorg for barnet på forsvarlig måde,
 - 5) kvinden på grund af ung alder eller
- Justitsmin. j. nr. L. A. 1972. 32002-23.

umodenhed ikke for tiden formår at drage omsorg for barnet på forsvarlig måde, eller

- 6) svangerskabet, fødslen eller omsorgen for barnet må antages at ville medføre en alvorlig belastning af kvinden, som ikke kan afværges på anden måde, således at det af hensyn til kvinden, til opretholdelsen af hjemmet eller omsorgen for familiens øvrige børn må anses for påkrævet, at svangerskabet afbrydes. Ved afgørelsen tages hensyn til kvindens alder, arbejdsbyrde og personlige forhold i øvrigt samt til familiens boligmæssige, økonomiske og helbredsmæssige forhold.

Stk. 2. Tilladelse til svangerskabsafbrydelse må kun gives, hvis de forhold, der begrundet ansøgningen herom, har en sådan vægt, at det findes berettiget at udsætte kvinden for den forøgede helbredsmæssige risiko, som indgrebet nu indebærer.

Kapitel 2.

Samråd og ankenævn.

§ 4. Justitsministeren opretter ved hver mødrehjælpsinstitution et eller flere samråd, der afgør sager efter § 3, § 5, stk. 2, § 6, stk. 2 og 3, og § 7. Et samråd består af institutionsleder eller en medarbejder med tilsvarende uddannelse samt to læger. Den ene læge skal være speciallæge i gynækologi eller kirurgi og så vidt muligt ansat ved et stedligt sygehus, medens den anden skal være speciallæge i psykiatri eller have særlig socialmedicinsk indsigt.

Stk. 2. Et samråds afgørelse kan indbrin-